

ROVNOST ŽEN A MUŽŮ

Rovnost žen a mužů je jedním z cílů Evropské unie. Tuto zásadu a její uplatňování v rámci EU postupně pomáhaly posilovat právní předpisy, judikatura a změny Smluv. Evropský parlament byl vždy odhodlaným zastáncem zásady rovnosti žen a mužů.

PRÁVNÍ ZÁKLAD

Zásada, že muži a ženy by měli obdržet stejnou odměnu za stejnou práci, je zakotvena v evropských Smlouvách již od roku 1957 (dnes v článku 157 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)). Článek 153 SFEU opravňuje EU jednat v širší oblasti rovných příležitostí a rovného zacházení v záležitostech týkajících se zaměstnání a povolání a v tomto smyslu článek 157 SFEU umožňuje přijímání pozitivních opatření za účelem zlepšení postavení žen. Článek 19 SFEU pak umožňuje přijímání právních předpisů za účelem boje proti všem formám diskriminace, včetně diskriminace na základě pohlaví. Na základě článků 79 a 83 SFEU byly přijaty právní předpisy proti obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, a v rámci programu Práva, rovnost a občanství jsou na základě článku 168 SFEU financována mimo jiné opatření, která přispívají k vymýcení násilí na ženách.

CÍLE

Evropská unie je založena na souboru hodnot, mezi něž patří rovnost, a podporuje rovnost mezi ženami a muži (článek 2 a čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU)). Tyto cíle jsou zakotveny také v článku 21 Listiny základních práv. Článek 8 SFEU navíc Unii ukládá povinnost odstraňovat nerovnosti a prosazovat rovnost žen a mužů ve všech svých činnostech (tento koncept začleňování hlediska rovnosti žen a mužů je označován jako „gender mainstreaming“). Unie a členské státy se v prohlášení č. 19 připojeném k závěrečnému aktu z mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, zavázaly k „boji proti veškerým formám domácího násilí [...], k předcházení těmto trestným činům a jejich trestání, jakož i k podpoře a ochraně obětí“.

DOSAŽENÉ VÝSLEDKY

A. Hlavní právní předpisy

Právní předpisy EU, zpravidla přijaté řádným legislativním postupem, zahrnují:

- směrnici Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení,

- směrnici Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň,
- směrnici Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování,
- v roce 2006 bylo několik bývalých legislativních aktů zrušeno a nahrazeno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006^[1] o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění). Tato směrnice definuje přímou a nepřímou diskriminaci, obtěžování a sexuální obtěžování. Podporuje rovněž zaměstnavatele v tom, aby přijímali preventivní opatření proti sexuálnímu obtěžování, posiluje sankce za diskriminaci a požaduje, aby byly v členských státech vytvořeny subjekty odpovědné za prosazování rovného zacházení pro ženy a muže. Parlament v současnosti usiluje o revizi této směrnice ve vztahu k ustanovením o rovném odměňování^[2] a přijal zprávu o provádění na základě několika studií zadaných Výzkumnou službou Evropského parlamentu (EPRS),
- směrnici Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES,
- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS,
- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV. Tato směrnice stanoví sblížení sankcí za obchodování s lidmi v členských státech a opatření na podporu obětí a dále vyzývá členské státy, aby zvážily, „zda přijmou opatření, jejichž cílem je zařadit mezi trestné činy využívání služeb, které jsou předmětem vykořisťování [...], s vědomím, že dotčená osoba je obětí [obchodování s lidmi]“, s cílem snížit poptávku; rovněž ustavuje úřad evropského koordinátora pro boj proti obchodování s lidmi,
- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011, kterou se zavádí evropský ochranný příkaz na ochranu osoby „před trestným činem jiné osoby, jenž může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu, důstojnost, osobní svobodu nebo sexuální integritu“ a která umožňuje příslušnému orgánu v jiném členském státě pokračovat v ochraně této osoby na území tohoto jiného členského státu; tuto směrnici doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 ze dne 12. června 2013 o vzájemném uznávání

[1]Směrnice v přepracovaném znění rovněž ruší směrnici 76/207/EHS pozměněnou směrnicí 2002/73/ES.

[2]Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. května 2012 obsahující doporučení Komisi k uplatňování zásady stejného odměňování žen a mužů za stejnou či rovnocennou práci – přijaté texty, (Úř. věst. C 264 E, 13.9.2013, s. 75).

ochranných opatření v občanských věcech, které zajišťuje uznávání ochranných opatření přijímaných v občanských věcech v celé EU,

- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.

B. Pokrok v judikatuře Soudního dvora Evropské unie (ESD)

Soudní dvůr Evropské unie hraje v prosazování rovnosti mezi ženami a muži důležitou úlohu. Mezi nejvýznamnější rozsudky patří:

- rozsudek Defrenne II ze dne 8. dubna 1976 (věc 43/75): Soudní dvůr uznal přímý účinek zásady stejného odměňování mužů a žen a rozhodl, že tato zásada se nevztahuje pouze na činnost veřejných orgánů, ale platí pro veškeré dohody, které mají kolektivně upravovat placenou práci,
- rozsudek Bilka ze dne 13. května 1986 (věc C-170/84): Soudní dvůr rozhodl, že opatření vylučující zaměstnance pracující na částečný úvazek ze zaměstnaneckého penzijního systému představuje „nepřímou diskriminaci“, a dotýká-li se mnohem většího počtu žen než mužů a není-li možné prokázat, že vyloučení je založeno na objektivně odůvodněných faktorech nesouvisejících s diskriminací na základě pohlaví, je v rozporu s bývalým článkem 119 Smlouvy o EHS,
- rozsudek Barber ze dne 17. května 1990 (věc C-262/88): Soudní dvůr rozhodl, že veškeré formy zaměstnaneckého penzijního systému představují pro účely bývalého článku 119 odměnu, a proto se na ně vztahuje zásada rovného zacházení; Soudní dvůr rozhodl, že muži by měli mít možnost uplatňovat nároky na důchod nebo na pozůstalostní důchod ve stejném věku jako jejich kolegyně,
- rozsudek Marschall ze dne 11. listopadu 1997 (věc C-409/95): Soudní dvůr zaujal stanovisko, že právní předpisy Společenství nevylučují existenci vnitrostátního předpisu, podle něhož v případě, že je v určitém odvětví méně žen než mužů, mají přednost uchazečky o zaměstnání („pozitivní diskriminace“), a to za předpokladu, že toto zvýhodňování není automatické a že je mužům zaručeno, že jejich kandidatura bude zvážena a že jim nebude předem znemožněno ji podat;
- rozsudek Test Achats ze dne 1. března 2011 (věc C-236/09): Soudní dvůr prohlásil čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 2004/113/ES za neplatný, neboť je v rozporu se zásadou rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování; v důsledku toho musí být k určení výše pojistného a pojistného plnění pro muže i pro ženy uplatňován stejný systém pojistně matematických výpočtů.
- Rozsudek Korwin-Mikke ze dne 31. května 2018 (věci T-770/16 a T-352/17): Soud rozhodl ve prospěch zrušení sankcí uložených Evropským parlamentem krajně pravicovému polskému poslanci EP [Januszi Korwin-Mikkemu](#) za řadu kontroverzních připomínek přednesených na plenárním zasedání. Soudní dvůr ve svém rozsudku uvedl, že ačkoli svoboda projevu představuje základní právo, které musí být chráněno, může orgán podle jednacího řádu Parlamentu penalizovat poslance EP pouze tehdy, pokud „narušují jednání nebo představují vážnou hrozbu pro společnost, jako např. podněcování k násilí nebo rasové

nenávisti“. V této souvislosti byl jednací řád nedávno pozměněn. Kodex vhodného chování pro poslance Evropského parlamentu při plnění jejich povinností, přijatý předsednictvem dne 2. července 2018, bude připojen k tomuto jednacímu řádu jako příloha.

C. Nejnovější vývoj

Níže je uveden přehled opatření, která EU v poslední době v oblasti rovnosti žen a mužů přijala.

1. Víceletý finanční rámec (VFR 2014-2020) řeší otázku rovnosti mezi ženami a muži v rámci programů Spravedlnost a Právo, rovnost a občanství.

Maximální příspěvek Unie na provádění programu Spravedlnost v roce 2020 je stanoven na 45 603 000 EUR. Částka bude financována z prostředků přidělených v rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rok 2020 na tyto položky:

a) rozpočtová položka 33 03 02: 8 861 000 EUR

b) rozpočtová položka 33 03 01: 33 743 000 EUR

c) rozpočtová položka 18 06 01: 2 999 000 EUR.

Maximální příspěvek Unie na provádění programu Práva, rovnost a občanství v roce 2020 je stanoven na 66 713 000 EUR. Částka bude financována z prostředků přidělených v rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na tyto položky:

a) rozpočtová položka 33 02 01: 27 960 000 EUR

b) rozpočtová položka 33 02 02: 38 753 000 EUR

Přehled o části rozpočtu EU věnované rovnosti pohlaví ve vybraných členských státech poskytuje studie uveřejněná na podzim roku 2016 na žádost Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví Evropského parlamentu^[3].

2. Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE)

V prosinci roku 2006 vytvořil Evropský parlament společně s Radou [Evropský institut pro rovnost žen a mužů](#) se sídlem v litevském Vilniusu, jehož obecným cílem je přispívat k prosazování a posilování rovnosti žen a mužů, a to včetně začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do všech politik EU i jednotlivých členských států. Bojuje také proti diskriminaci na základě pohlaví a zvyšuje povědomí o rovnosti žen a mužů poskytováním technické pomoci orgánům EU prostřednictvím shromažďování, analýzy a šíření údajů a metodických nástrojů (viz online centrum EIGE pro zdroje a dokumentaci: <http://eige.europa.eu/content/rdc>).

3. Institut EIGE jako předseda Sítě agentur EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí

V roce 2018 předsedal tento institut Síti agentur EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Síť byla zřízena v roce 2006 a skládá se z devíti agentur EU zabývajících se řadou otázek týkajících se spravedlnosti a bezpečnosti, jako je migrace a správa hranic, boj proti obchodování s drogami, organizovaná trestná činnost a obchodování s lidmi, lidská a základní práva a rovnost žen a mužů. V průběhu roku 2018 posoudila síť dopad

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

digitalizace v příslušných oblastech činnosti agentur se zvláštním zaměřením na různé způsoby, jimiž se technologie dotýkají mladých žen a mužů. Výsledky tohoto výzkumu ukazují, jak mohou agentury přispět k popření rizik, zajistit bezpečnost a posílit rovnost v Evropě. Závěrečná zpráva a zjištění sítě za rok 2018 byly předloženy na zasedání výboru FEMM v březnu 2019 a jsou k dispozici na internetu (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Charta žen a strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019

Komise přijala dne 5. března 2010 Chartu žen s cílem zlepšit prosazování rovnosti žen a mužů v Evropě a na celém světě^[4].

V prosinci 2015 vydala Komise ^[5]jako pokračování a prodloužení strategie pro rovnost žen a mužů 2010–2015^[6] [strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019](#).

Strategický závazek se zaměřuje na následujících pět prioritních oblastí:

- [zvýšení účasti žen na trhu práce a stejnou ekonomickou nezávislost,](#)
- [snížení rozdílů v odměňování a rozdílů ve výši důchodů žen a mužů, a tedy boj proti chudobě žen,](#)
- [podporu vyváženého zastoupení žen a mužů na vedoucích pozicích,](#)
- [boj proti genderovému násilí a ochranu a podporu obětí,](#)
- [prosazování rovnosti žen a mužů a práv žen na celém světě.](#)

5. Akční plán pro rovnost žen a mužů 2016–2020

Dne 26. října 2015 přijala Rada „akční plán pro rovnost žen a mužů 2016–2020“^[7] na základě společného interního pracovního dokumentu Komise a Evropské služby pro vnější činnost s názvem „Rovnost žen a mužů a posílení postavení žen: proměna života dívek a žen prostřednictvím vnějších vztahů EU (2016–2020)“^[8]. Nový akční plán pro rovnost žen a mužů zdůrazňuje „potřebu dosáhnout toho, aby ženy a dívky mohly plně a rovnoprávně požívat všech lidských práv a základních svobod, a rovněž dosáhnout rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen a dívek“.

6. Cíle udržitelného rozvoje

Valné shromáždění OSN přijalo dne 25. září 2015 usnesení o rozvojové agendě po roce 2015 s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“.^[9] Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 zahrnuje 17 cílů udržitelného rozvoje a 169 cílů, které vstoupily v platnost dne 1. ledna 2016. Cíle udržitelného rozvoje

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v období let 2016–2019“ (dokument SWD(2015) 278).

[6]Úvahy o nové strategii započaly v září 2014, kdy byl uspořádán seminář s názvem „Nová strategie pro rovnost žen a mužů po roce 2015“, v rámci něhož výbor FEMM zahájil přípravu zprávy z vlastního podnětu, která vedla k přijetí usnesení Parlamentu dne 9. června 2015 o strategii EU pro rovnost žen a mužů pro období po roce 2015 (Úř. věst. C 407, 4.11.2016, s. 2). Příspěvky přednesené na semináři jsou dostupné na internetových stránkách Evropského parlamentu.

[7]Závěry Rady o akčním plánu pro rovnost žen a mužů 2016–2020 ze dne 26. října 2015.

[8]21.9.2015, SWD(2015)0182.

[9]Rezoluce 70/1 přijatá Valným shromážděním OSN dne 25. září 2015.

vycházejí z rozvojových cílů tisíciletí. Cíle udržitelného rozvoje platí pro všechny země, zatímco rozvojové cíle tisíciletí byly určeny jen pro operace v rozvojových zemích. Cíl udržitelného rozvoje č. 5: „dosáhnout rovnosti žen a mužů a posílit postavení všech žen a dívek“ obsahuje 5 dílčích cílů.

7. Přistoupení EU k Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva).

Úmluva Rady Evropy o předcházení násilí páchanému na ženách a domácímu násilí a boji proti němu (Istanbulská úmluva), která vstoupila v platnost v roce 2014, je prvním mezinárodním právně závazným nástrojem týkajícím se prevence a potírání násilí páchaného na ženách a dívkách na mezinárodní úrovni. Stanoví komplexní rámec právních a politických opatření pro předcházení tomuto násilí, podporu obětí a potrestání pachatelů. V listopadu 2017 byla úmluva podepsána všemi členskými státy EU a v březnu ji 17 členských států ratifikovalo (Rakousko, Belgie, Kypr, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Německo, Itálie, Malta, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko). Tato úmluva v rozsahu svých pravomocí rovněž upravuje přistoupení EU.

Evropská komise v říjnu 2015 vydala plán pro možné přistoupení EU k Istanbulské úmluvě, na což v březnu 2016 navázala dvěma návrhy rozhodnutí Rady, první o podpisu a druhé o uzavření (ratifikaci) Istanbulské úmluvy jménem Evropské unie.

Po jednání v Radě bylo rozhodnuto, že návrh rozhodnutí o podepsání úmluvy by měl sestávat ze dvou rozhodnutí, přičemž jedno by zastřešilo oblast justiční spolupráce v trestních věcech a druhé by se týkalo azylu a zásady nenavracení. V květnu 2017 byla tato dvě rozhodnutí Rady přijata a následně 13. června 2017 komisařka EU pro spravedlnost, spotřebitele a rovnost žen a mužů Věra Jourová podepsala Istanbulskou úmluvu jménem Evropské unie.

Tento podpis je prvním krokem v procesu přistoupení EU k Istanbulské úmluvě. Přistoupit k ní nyní bude možné poté, co Rada přijme rozhodnutí o uzavření úmluvy. Rámec pro jednání Rady o legislativních návrzích tvoří Pracovní skupina pro základní práva, občanská práva a volný pohyb osob (FREMP – interinstitucionální spis [2016/0063 \(NLE\)](#)), jejíž diskuse se v současnosti zaměřují na kodex chování při stanovení toho, jak budou členské státy spolupracovat na provádění úmluvy.

O konečném přistoupení k úmluvě lze rozhodnout pouze na základě souhlasu Evropského parlamentu.

ÚLOHA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Evropský parlament hraje v podpoře politik týkajících se rovných příležitostí významnou úlohu, a to zejména prostřednictvím svého Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (FEMM). V oblasti rovného zacházení na trhu práce Parlament jedná prostřednictvím řádného legislativního postupu (spolurozhodování), například pokud jde o:

- návrh směrnice o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady / nevykonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách

a o souvisejících opatřeních ([COM\(2012\) 0614](#)) (viz postoj Parlamentu v prvním čtení přijatý na konci roku 2013)^[10].

- revizi směrnice 92/85/EHS (viz výše); v prvním čtení^[11] Parlament usiloval o delší dobu plně placené mateřské dovolené, a to 20 týdnů^[12]. Jelikož mezi Parlamentem a Radou nebylo v souvislosti s návrhem Komise dosaženo dohody, Komise svůj návrh stáhla a nahradila jej plánem pro iniciativu s názvem „Nový začátek s cílem řešit problém rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, kterému čelí pracující rodiny“^[13].

Parlament mimoto přispívá k celkovému rozvoji politik v oblasti rovnosti žen a mužů tím, že přijímá zprávy z vlastního podnětu a upozorňuje ostatní orgány na konkrétní otázky, mezi něž patří:

- boj proti násilí páchanému na ženách, a to přijetím legislativní zprávy z vlastního podnětu, v níž vyzývá Komisi k předložení legislativního podnětu na základě článku 84 SFEU, který by prosazoval a podporoval činnosti členských států v oblasti předcházení násilí páchanému na ženách a dívkách; toto usnesení obsahuje řadu doporučení^[14] a výbor FEMM ustanovil zvláštní pracovní skupinu, která se má opatřeními v návaznosti na toto usnesení dále zabývat,
- Mezinárodního dne žen na téma „Moc žen v politice“. Zvolené téma je základem práv žen, neboť definuje schopnost žen podílet se na kolektivní správě naší společnosti a rozhodovat o ní. Rovnost žen a mužů je jedním z cílů Evropské unie. Tuto zásadu a její uplatňování v rámci EU postupně pomáhaly posilovat právní předpisy, judikatura a změny Smluv. Evropský parlament byl vždy odhodlaným zastáncem rovnosti žen a mužů a tato událost zdůrazňuje význam přítomnosti žen v politice, zejména v rámci nadcházejících voleb do Evropského parlamentu,
- Doporučení Evropského parlamentu Radě k prioritám EU na 62. zasedání Komise OSN pro postavení žen, které vyzývá k posílení postavení žen na venkově a přístupu žen k médiím a informačním a komunikačním technologiím, včetně jejich dopadu a využívání těchto nástrojů k posilování postavení žen^[15]. Delegace výboru FEMM se v březnu 2018 zúčastnila zasedání Komise OSN pro postavení žen.

[10]Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2013 týkající se návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady/ nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách a o souvisejících opatřeních – Úř. věst. C 436, 24.11.2016, s. 225.

[11]Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. října 2010 týkající se návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 92/85/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň – Úř. věst. C 70 E, 8.3.2012, s. 162.

[12]Srovnávací analýza právních ustanovení v jednotlivých členských státech viz zpráva Tematické sekce Evropského parlamentu Občanská práva a ústavní záležitosti „Mateřská, otcovská a rodičovská dovolená: údaje týkající se délky trvání a kompenzačních sazeb v Evropské unii“ vydaná v roce 2015, dostupná na internetových stránkách Evropského parlamentu.

[13]http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_en.pdf

[14]Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 obsahující doporučení Komisi o boji proti násilí páchanému na ženách – přijaté texty, Úř. věst. C 285, 29.8.2017 s. 2.

[15]Doporučení Evropského parlamentu ze dne 1. března 2018 Radě týkající se priorit EU pro 62. zasedání Komise OSN pro postavení žen – Úř. věst. C 129, 5.4.2019, s. 58.

Parlament rovněž usiluje o začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do práce všech svých výborů^[16]. Za tímto účelem byly vytvořeny dvě skupiny pro začleňování hlediska rovnosti žen a mužů, které koordinuje výbor FEMM. Skupina předsedů a místopředsedů pro začleňování hlediska rovnosti žen a mužů sdružuje poslance a poslankyně Evropského parlamentu, kteří podporují začleňování genderové dimenze do práce svých výborů. Na sekretariátech jednotlivých výborů jejich aktivity podporuje skupina administrativních pracovníků pro začleňování hlediska rovnosti žen a mužů. Skupina na vysoké úrovni pro rovnost pohlaví prosazuje školicí a osvětové činnosti v otázkách začleňování hlediska rovnosti žen a mužů mezi pracovníky Evropského parlamentu a členy politických skupin.

Martina Schonard

11/2020

[16] Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. března 2003 o začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do činnosti Evropského parlamentu – Úř. věst. 61 E, 10.3.2004. s. 384.

